

[Ellemann-Jensen]

let over for her, for det er da helt fantastisk at se regeringspartiet foreslå en dagsorden, som ikke tager statsministerens redegørelse til efterretning. Det er vel aldrig nogen sinde sket før. Jeg kan godt forstå det, for det var en elendig redegørelse, og jeg tror ikke, at statsministeren kunne have fået et flertal i denne sal til at tage hans redegørelse til efterretning, så jeg forstår konstruktionen af dagsordensforslaget fra hr. Camre.

Vi vil som sagt stemme for det. Vi er enige i den målsætning, som bliver udtrykt, når hr. Camre siger, at der skal skaffes kapital til en lavere rente til erhvervslivet, men vi tror som sagt ikke på, at man kan nå dette mål ved bare at presse pensionspenge over i nogle indeklån eller lave andre former, måske fikse former, for selektiv kreditpolitik. Nej, vi mener, at dagsordenens målsætning – og det er ud fra den holdning, vi vil stemme for den – skal opfyldes ved gennemførelse af betydelige offentlige besparelser, så vi kan standse udstedelsen af statsobligationer og dermed bringe renteniveauet ned. Der gives jo desværre ingen mirakelkure, heller ikke i økonomi.

Palle Simonsen (KF):

Man må nok sige, at statsministeren var veloplagt i aften, men man fristes til at tro, at han fik det forkerte manuskript op af lommen. Den tale, statsministeren holdt, var jo i højere grad valgtalen ude i forsamlingshuset, end det var den tale, som skulle holdes efter en lang debat her i folketinget. Jeg synes egentlig, det er ret imponerende, at statsministeren kan gå så let hen over problemerne, som tilfældet var, og bruge størstedelen af sin tid til at ironisere, ikke blot over den egentlige opposition, men sandelig også over forligspartierne. Det giver lidt indtryk af, hvordan klimaet måske er i disse dage mellem regeringen og forligspartierne. Jeg synes nok, det hører til sjældenhederne, at en statsminister er så barsk over for de partier, som han samarbejder med i det daglige.

Jeg synes, det var besynderligt, at statsministeren overhovedet ikke gik ind i besvarelsen af de spørgsmål, der blev stillet, og som har med den alvorlige økonomiske situation at gøre. Nu har vi andre jo ikke tre kvarter til rådighed, og derfor skal jeg ikke opridsede alle spørgsmålene, som jeg stillede, men jeg

vil godt tage tre frem, som statsministeren gik meget let uden om.

Det er for det første spørgsmålet: hvad er det for en langsigtet plan, statsministeren omtaler i sin åbningstale, men som ikke er indeholdt i de enkelte afsnit? Det andet er: hvordan vil regeringen klare sig i forhold til det stadig voksende underskud på statens finanser, som allerede er vokset 1,5 mia kr. fra finanslovsforslagets fremsættelse i august måned 1981 til finansredegørelsen i går? Og det tredje er: har regeringen endeligt skrinlagt forslaget om 60 pct. afgift på pensionskassemidlerne?

Jeg synes måske, det havde været mere interessant, hvis statsministeren havde brugt sin taletid til at gå ind i en besvarelse af disse spørgsmål fremfor at prøve at ironisere i vælgermødestil.

Nu talte statsministeren om græsrodsbevægelser, og en af socialdemokratiets meget stærke græsrodsbevægelser er jo LO. Det har allerede været nævnt én gang, at LO på repræsentantskabsmødet i dag har vedtaget en resolution. Hr. Ellemann-Jensen har citeret ét afsnit, og jeg vil gerne have lov til at citere et andet afsnit fra udtalelsen her i dag, nemlig indledningsafsnittet, hvori der står:

»Den internationale økonomiske krise har siden 1975 ramt lønmodtagerne og samfundene stadig hårdere. Danmark er blandt de hårdest ramte. Beskæftigelsen er faldet brat i byggeriet, industrien og andre erhverv. På blot ét år er ledigheden steget med 100.000, og mere end hver tiende dansk lønmodtager står i dag uden beskæftigelse. Samtidig har lønmodtagernes levestandard været konstant faldende gennem snart 5 år.«

Se, det synes jeg er seriøs tale i en dybt alvorlig situation, og tingene tages på en noget anden måde end den, som statsministeren søger at tage dem på.

Statsministeren efterlyser alternative forslag fra venstre og det konservative folkeparti. Han kender dem jo godt. Han benyttede oven i købet noget af sin taletid til at ironisere over forslagene, så det er faktisk ikke rimeligt at slutte af med at sige: der var jo intet alternativ. Statsministeren ved også godt, hvilke tanker vi gør os om ændringer af finanslovsforslaget, for vi har tidligere fremsat forslaget om betydelige reduktioner, og det er egentlig ikke rigtig rimeligt, at statsministeren bare slår ud med hånden og siger, at